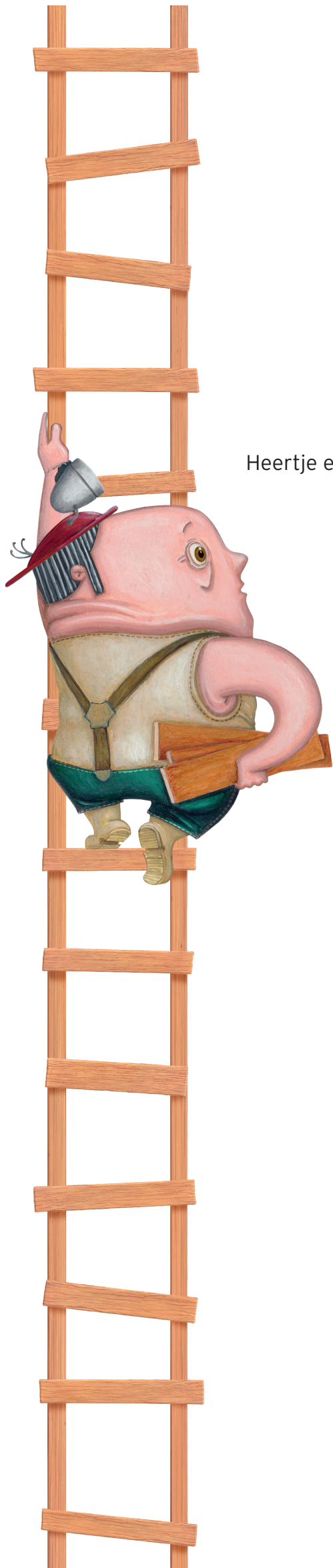

Heertje en Meneertje timmerden alle twee een ladder.
'Wat ga jij met die ladder doen?'
vroeg Meneertje.

'De lucht in, natuurlijk,' zei Heertje.
'Ik ga een toren bouwen
want ik wil de hoogte in.'

Meneertje dacht daar heel anders over.
'Ik ga de diepte in,' zei hij.

Heertje stapelde stenen, net zolang tot hij bij de toppen van de bomen kwam.

Hij maakte een praatje met een vogel.
'Ik ben al hoog, hè,' zei Heertje.
'Het kan nog veel hoger,' zei de vogel.
'Ik vlieg vaak over de bergen heen.'

Meneertje groef dieper en dieper
en maakte een praatje met een mol.

'Ik ben al diep, hè,' zei Meneertje.
'Ben ik al bijna aan de andere kant van de wereld?'
De mol lachte.
'Eh... dan moet je nog even doorgraven.
Succes ermee.'

Meneertje maakte een toeter van zijn handen en riep naar boven:
'Kom mij eens helpen, ik ben al heel diep.
Maar ik moet nog véél dieper!'

Heertje riep naar beneden:
'Ik ben al heel hoog.
Maar ik moet nog véél hoger.
Jij moet mij komen helpen!'

'Geen tijd,' riepen ze alle twee.
En ieder zong zijn eigen lied.
En ieder ging zijn eigen weg.